

चन्द्रखण्ड । इति हेमचन्द्रः ॥ मयूरपुच्छे चर्द
इति भाषा ।

अर्द्धचन्द्रा, स्त्री, (अर्द्धं चन्द्रस्य, अर्द्धचन्द्र + टाप् ।)

कृष्णचित्रत् । इत्यमरः ॥ काल तेउडी इति भाषा ।

अर्द्धचन्द्रिका, स्त्री, (अर्द्धचन्द्र + स्वार्थे कन्, कृत्वे
अत इत्वे टाप् ।) कर्णस्फोटालता । इति राजनि-
र्घण्टः ॥

अर्द्धचोलकाः, पुं, क्षुद्रचोलकाः । इति हारावली ॥
कौचली इति भाषा ।

अर्द्धजाङ्गवी, स्त्री, (अर्द्धं जाङ्गयाः ।) कावेरी नदी ।
इति हेमचन्द्रः ॥

अर्द्धतिलकः, पुं, (अर्द्धः अस्म्यूर्णस्तिलकः ।) नेपाल-
निम्बः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (नेपालनिम्बशब्दे-
ऽस्य गुणा वक्तव्याः ॥)

अर्द्धनारीशः, पुं, (अर्द्धाङ्गे या नारी पार्वतीरूपा
तस्या ईशः ।) शिवः । इति शब्दरत्नावली ॥ तस्य
ध्यानं यथा,—

“नीलप्रबालरुचिरं विलसन्निनेत्रं
पाशाख्योत्पलकपालकमूलहस्तं ।
अर्द्धाङ्गिकेशमनिशं प्रविभक्तभूषं
बालेन्दुबद्धमुकुटं प्रणमामि रूपं” ॥

इति तन्त्रसारः ॥

अर्द्धनारीश्वरः, पुं, (अर्द्धाङ्गे या नारी तस्या ईश्वरः ।)
उमामहेश्वरः । स च शिवः । यथा विष्णुधर्मोत्तरे ।

“अष्टमी नवमीयुक्ता नवमी चाष्टमीयुता ।

अर्द्धनारीश्वरप्राया उमामाहेश्वरी तिथिः” ॥

इति तिथ्यादितत्त्वं ॥ अपि च ।

“अने शः सर्वसोमेशस्तथा लाङ्गुलिदारकौ ।

अर्द्धनारीश्वरसोमामाकांक्षाभादिदण्डिनौ” ॥

इति तन्त्रसारे शिवमन्त्रे श्रीकण्ठादिन्यासः ॥ * ॥

अस्य मन्त्रादिकं यथा,—

“अग्निसंवर्तकादित्यरानिलौ षष्ठविन्दुमत् ।

चिन्तामणिरिति ख्यातं वीजं सर्वसमृद्धिदं” ॥

अभीरेफः । संवर्तकः क्षकारः । आदित्यो

मकारः । र रेफः । अनिलो यकारः । औ खरूपं ।

षष्ठस्य ऊकारः । प्रपञ्चसारे । “अनलकयमरेफ-

प्रगुणसत्त्वान्तवामश्रुतिहिमरुचिखण्डैर्मण्डितो म-

न्तराजः” । इति वचनात् रेफ एव न तु वकारः ।

रं५ क्षं५ मं५ रं५ यं५ औ५ ऊं५ । इति

मन्त्रः । अस्य पूजा प्रातःकृत्वादिशैवाक्षीपीठमन्त्रेण

विन्यस्य ऋष्यादिन्यासं कुर्यात् । यथा शिरसि

कण्ठपाथ ऋषये नमः । मुखेऽनुष्टुप्कन्दसे नमः ।

हृदि अर्द्धनारीश्वराय देवतायै नमः । ततः

कराङ्गन्यासौ कुर्यात् । रं अङ्गुष्ठाभ्यां नमः । कं

तर्जनीभ्यां स्वाहा । घं मध्यमाभ्यां वषट् । मं

अनामिकाभ्यां ऊं । रं कनिष्ठाभ्यां वौषट् । यं

करतलपृष्ठाभ्यां फट् । एवं हृदयादिषु । तथा च

निबन्धे । “रेफादित्यङ्गनैः षड्भिः कुर्यादङ्गानि

षट् क्रमात्” । ततो ध्यानं ।

“नीलप्रबालरुचिरं विलसन्निनेत्रं

पाशाख्योत्पलकपालकमूलहस्तं ।

अर्द्धाङ्गिकेशमनिशं प्रविभक्तभूषं

बालेन्दुबद्धमुकुटं प्रणमामि रूपं” ॥

एवं ध्यात्वा मानसैः संपूज्यार्चनस्थापनं कृत्वा

शैवाक्षीपीठपूजां विधाय पुनर्ध्यात्वावाहनादिपञ्च-

पुष्पाङ्गलिदानपर्यन्तं विधाय आचरणपूजामार-

भेत । यथा । केशरेख्यग्रादिकोणेषु मध्ये दिक्षु

च रं इत्यादिना षडङ्गानि पूजयेत् । ततः पञ्चेषु

पूर्ववत् षष्ठभादीन् पूजयेत् । पञ्चाग्रेषु पूर्वोदितः

ब्राह्मी माहेश्वरी कौमारी वैष्णवी वाराही

इन्द्राणी चामुखा महालक्ष्मीश्च पूजयेत् । तद्वहि-

रिन्द्रादीन् वषादींश्च संपूज्य धूपादिविसर्जनान्तं

कर्म समापयेत् ॥ अस्य पुरस्कारं लक्षजपः ।

तथा च ।

“लक्षमेकं जपेन्मन्त्रमित्यं मन्त्री विचिन्तयन् ।

अयत्तं मधुरासिक्तैर्जुज्यात्तिलतण्डुलैः” ॥

इति तन्त्रसारः ॥

अर्द्धपारावतः, पुं, (अर्द्धेन अङ्गेन पारावत इव ।)

चित्रकण्ठकपोतः । तित्तिरिपक्षी । इति मेदिनी ॥

अर्द्धमाखवः, पुं, दादशयष्टिकहारः । इति हेम-

चन्द्रः ॥ वारोहरि हार इति भाषा ।

अर्द्धराजः, पुं, (अर्द्धं राज्ञेः, अर्द्धं नृपसकमित्येक-

देशी समासः, अहःसर्वैकदेशसंख्यातपुण्याच्च

राज्ञेरिति समासान्तोऽच्प्रत्ययः, रात्र्यङ्गाद्वा ऐसि

इति नियमात् पुंस्त्वम् ।) रात्र्यर्द्धभागः । दुइप्रहर

रात्रि इति भाषा । तत्पर्यायः । निशीथः २ ।

इत्यमरः ॥ निसम्पातः ३ अक्षरालयः ४ । इति

शब्दरत्नावली ॥ सुप्तजनः ५ । इति जटाधरः ॥

रात्र्यष्टमसुहृत्तः । स तु रात्रिमध्यदण्डद्वयात्मकः ।

सम्पूर्णाह्नरात्रोऽप्ययं । महानिशा । सा तु सा-

र्द्धप्रहरानन्तरं सार्द्धतृतीयप्रहरपर्यन्तं । इति

स्मृतिः ॥

(“मध्यन्दिनेऽह्नरात्रे च आर्द्धं भुक्ता च सामिषम्” ।

“मध्यन्दिनेऽह्नरात्रे वा विष्णन्तो विगतक्लमः ।

चिन्तयेद्धर्मकामार्थान् सार्द्धं तैरेक एव वा” ॥

इति मनुः ।)

अर्द्धर्चः, पुं, स्त्री, (अर्द्धं ऋचः समासान्तः अच्-

प्रत्ययः ।) अर्द्धऋक् । ऋङ्गनामकवैदिकमन्त्रार्द्ध-

भागः । इत्यमरः ॥

अर्द्धलक्ष्मीहरिः, पुं, (अर्द्धं लक्ष्म्या आकारे, अर्द्धं

च हरेः, तादृशो हरिः ।) विष्णुः । यथा ।

गौतमीये,—

“ऋषिः प्रजापतिश्चन्द्रो गायत्री देवता पुनः ।

अर्द्धलक्ष्मीहरिः प्रोक्तः श्रीवीजेन षडङ्गक” ॥

अस्य मन्त्रादि यथा,—

“तारं नमः पदं ब्रूयान्नरौ दीर्घसमन्वितौ ।

पवनोऽयमन्तोऽयं प्रोक्तो वस्त्रक्षरः परः” ॥

अस्य पूजाप्रयोगः । प्रातःकृत्वादिष्णान्तं कर्म

कृत्वा पूजामण्डपमागत्य वैष्णवाचमनं कुर्यात् ।

तद्यथा गौतमीये,—

“केशवाद्यैस्त्रिभिः पीत्वा द्वाभ्यां प्रक्षालयेत् करौ ।

द्वाभ्यामोक्षौ द्विरभ्युक्ष्य द्वाभ्यां मृज्यान्मुखं ततः ॥

एकेन हस्तं प्रक्षाल्य पादावपि तथैकतः ।

संप्रोक्ष्यैकेन मूर्धानं ततः सङ्कर्षणादिभिः ॥

आस्यनासात्तिकर्णोश्च नाभ्युखं भुजौ क्रमात् ।
सुप्रेदेवं भवेदाचमनञ्च वैष्णवान्वये ॥

एवमाचमनं कृत्वा साक्षाद्गारायणो भवेत्” ॥

केशवादयस्तु केशव-नारायण-माधव-गाविन्द-

विष्णु-मधुसूदन-त्रिविक्रम-वामन-श्रीधर-हृषी-

केश-पद्मनाभ-दामोदर-सङ्कर्षण-वासुदेव-प्रद्युम्ना-

निरुद्ध-पुरुषोत्तमाधोक्षज-नृसिंहाक्षत-जनाङ्गेना-

पेन्द्र-हरिविष्णवः ॥ वाक्यन्तु ओम् केशवाय नमः ।

इत्यादि । तथा च ।

“सचतुर्थिर्नमोऽन्यैश्च नामभिर्विन्यसेत् सुधोः”

ततः सामान्यार्घ्यादिमादकान्यासान्तं कर्म वि-

धाय केशवकीर्त्यादिन्यासं कुर्यात् । अस्य ऋष्यादि-

न्यासः । शिरसि प्रजापतये ऋषये नमः । मुखे

गायत्रीचन्द्रे नमः । हृदि अर्द्धलक्ष्मीहरये

देवतायै नमः । ततः कराङ्गन्यासौ । श्रीं अङ्गु-

ष्ठाभ्यां नमः । इत्यादि । श्रीं हृदयाय नमः ।

इत्यादि । तथा च गौतमीये ।

“ऋषिः प्रजापतिश्चन्द्रो गायत्री देवता पुनः ।

अर्द्धलक्ष्मीहरिः प्रोक्तः श्रीवीजेन षडङ्गक” ॥

ततो ध्यानं ।

“उद्यत्प्रद्योतनप्रतपन् तप्तहेमावदातं

पार्श्वदन्दे जलधिसुतया विश्वधात्र्या च जुष्टं ।

नागरत्नोत्तसितविविधाकल्पमापीतवस्त्रं,

विष्णुं वन्दे दूरकमलकौमेदकीचक्रपाणिं” ॥

इत्यादि । इति तन्त्रसारः ॥

अर्द्धवीक्षणं, स्त्री, (अर्द्धमसम्पूर्णं वीक्षणम् ।) अपा-

ङ्गदर्शनं । कटाक्षः । इति हेमचन्द्रः ॥

अर्द्धशनं, स्त्री, (अर्द्धमसम्पूर्णमशनं भोजनं, अर्द्ध +

अश् + ल्युट् ।) अर्द्धाशनं । अर्द्धभोजनं । इति

शब्दरत्नावली ॥

अर्द्धसफरः, पुं, (अर्द्धः सफरः ।) क्षुद्रमत्स्यविशेषः ।

दांडिका माछ इति भाषा । तत्पर्यायः । दण्ड-

पालः २ । इति हारावली ॥

अर्द्धहारः, पुं, (ऋध-यद्वौ + अच्, अर्द्धः सम्पूर्णः

हारः ।) चतुःषष्टियष्टिकहारः । इत्यमरः ॥ चौ-

षट्तिरि हार इति भाषा ।

अर्द्धाशनं, स्त्री, (अर्द्धमसम्पूर्णमशनं भोजनं, अर्द्ध +

अश् + ल्युट् ।) अर्द्धभोजनं । इति शब्दरत्नावली ॥

अर्द्धासनं, स्त्री, (अर्द्धमासनस्य ।) स्नेहदानं । अकुत्-

सनं । इति धरणिः ॥ (उपवेशनार्थमासनार्द्धदान-

रूपः स्नेहयुक्ताः सम्मानभेदः । यथा,—

“अर्द्धासनं गोत्रमिदोऽधितथौ” । इति रघु-

वंशे । “मम हि दिवौकसां समक्षम् अर्द्धा-

सनापवेशितस्य” । इति शकुन्तले ।)

अर्द्धेन्दुः, पुं, (अर्द्धमिन्दोः ।) चन्द्रार्द्धभागः । गल-

हस्तः । नखचिह्नं । अतिप्रौढस्त्रीयोन्यङ्गुलियो-

जनं । इति मेदिनी ॥ अर्द्धचन्द्रबाणः । इति

हेमचन्द्रः ॥

अर्द्धादयः, पुं, (अर्द्धस्य समृद्धस्य पुण्यस्य उदयो यच्च ।)

योगविशेषः । स च रविवारशतीपातश्रवणा-

नक्षत्रैर्युक्ता चेत् पौषमाघयोरमावास्या स्यात्तदा

भवति । यथा । पाश्चात्यनिर्णयाम्बते ।